

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Szegedi Ítéltábla dr. Herjeczki János ügyvéd által képviselt ... **VÁROS ÖNKORMÁNYZATA (címe)** alatti székhelyű felperesnek - dr. Botos Mihály ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alatti székhelyű I. r. és **II.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos II. r. alperesek ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2008. március 19. napján kelt 5.P.20.025/2008/5. sorszámú részítélete ellen az I. és II. r. alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

R É S Z Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság részítéletét **helybenhagyja.**

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló, 2004. évi CVII. törvény módosítása során felmerült a ...i kistérség megszüntetésének kérdése. Az érintett településeken az ügyet támogatók és ellenzők között heves politikai vita alakult ki. 2007. július 19. napján ...-on fogadóórát tartott **személy 1**, a választókerület szocialista országgyűlési képviselője. Erről az önkormányzat által kiadott ... Város című hetilap 2007. július 27. napján megjelent lapszámában számolt be. A cikk hangvételt a megye 2-es számú választókerületének MSZP-s tagjai kifogásolták és válasziratot fogalmaztak meg, amelyet az újságban kívántak közzétenni, de a szerkesztő elzárkózott a megjelentetésétől.

Az I. r. alperes a ... internetes hírportál kiadója, a II. r. alperes újságíró. 2007. augusztus 22. napján a II. r. alperes által jegyzett „A sajtószabadságról szóló sajátos sajtóháború ...-on” című írás jelent meg a weboldalon, amelyben az újságíró ismertette az előzményeket és azt a tényt, hogy a hetilap fizetett hirdetésként sem akarta nyilvánosságra hozni a válasziratot, majd azt cikkében közzétette. E szerint a város polgármesterének „a városi hatalom egyszemélyes urának tollbamondásával megegyező” lehet csak a helyi lap. A települési önkormányzat és a választópolgárok összefogását a ...i kistérség megszüntetése miatt, annak visszaállításáért olyan „mindenen és mindenkin átgázolni igyekvő hatalmi tébolynak”, „gátlástalan hatalmaskodásnak” nevezte, amely miatt ... városa, a demokratikus Magyarország szégyenfoltjává vált”. A tudósítás tartalmazza még, hogy „közpénzből, elszámolatlan közpénzből finanszírozott, ún. demonstrációkon való részvételre utasítja a helyi hatalom az önkormányzati intézmények dolgozóit, azok családtagjait és a civil szervezeteket”. 2007. augusztus 24. napján a hírportál nyilvánosságra hozta **személy2** aljegyző válaszelevelét, amelyet szerzője „helyreigazításnak” nevezett. A közlemény szerint a helyi újság önkormányzati alapítású és fenntartású lap, amelynek elsődleges célja az önkormányzati eseményekről szóló tájékoztatás. A vitatott írás egyes állításai személyiségi jogot sértenek, ezért annak közzétételére ez okból sem volt lehetőség. A válaszelevelét fizetett hirdetésként történő megjelentetését nem kérték.

A felperes nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalalmazás vétsége miatt feljelentést tett a II. r. alperes ellen a 2007. augusztus 22. napján megjelent cikknek a közpénzekről, illetve elszámolatlan közpénzekből történt demonstráció finanszírozására vonatkozó állítása miatt. A Békési Városi Bíróság 5.B.129/2007/4. sorszámu végzésében az eljárást megszüntette és a II. r. alperest megrovásban részesítette. Indokolása szerint a sérelmezett tényállítás valóságtartalmától függetlenül a rágalalmazás vétsége megvalósult, ugyanis a felek között a sajtószabadságról folyt a vita és a témától független a sérelmezett tényállítás, amelynek közzététele indokolatlan volt.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. és II. r. alperes az idézett - kiemelt - állításaival a jóhírnévhez fűződő jogát megsértette és a bíróság tiltsa el a további jogsértésektől. Kötelezze az alpereseket, hogy közlemény formájában adjanak elégtételt és fizessenek meg 1.000.000.-Ft nem vagyoni kártérítést. Álláspontja szerint az I. r. alperes által megjelentetett és a II. r. alperes kézjeggyével ellátott cikk az önkormányzathoz kapcsolható valótlan tényállítást, illetőleg ilyen tényre utaló közvetlen kifejezéseket tartalmaz, amelyek a helyi közhatalom gyakorlását torz színben tüntetik fel.

Az I. és II. r. alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Okfejtésük szerint a más által megfogalmazott vélemény közlésével nem sértették a felperes jóhírnevét. A helyi hatalom kifejezés nem feltétlenül értelmezhető a települési önkormányzatra, amely egyébként közszereplő és a kifogásolt cikk a népszavazási kampányban keletkezett. Azért sem követtek el jogsértést, mert a felperes jegyzőjének kérelmére a helyreigazító közleményt megjelentették.

Az elsőfokú bíróság részítéletével megállapította, hogy a ... hírportálon a keresetben megjelölt időpontban közzétett „A sajtószabadságról szóló sajátos sajtóháború ...-on” címmel megjelent írásban a felperes jóhírnevét azon állítással megsértették, hogy „közpénzből, elszámolatlan közpénzből finanszírozott demonstrációkon való részvételre utasítja a helyi hatalom az önkormányzati intézmények dolgozóit, azok családtagjait és a civil szervezeteket”. Kötelezte az I. r. alperest, hogy a részítélet rendelkező részének 15 napon belül történő közzétételével adjon elégtételt. Ezt meghaladóan a további jogsértés megállapítására, elégtétel adására, illetve a jogsértéstől eltiltásra irányuló keresetet elutasította. A peres felek eltérő jogértelmezése folytán elsődlegesen abban a kérdésben foglalt állást, hogy a cikkben foglalt tények állításnak, illetőleg véleménynek minősülnek-e, avagy csupán a megengedett véleménynyilvánítás jogát gyakorolták az alperesek. A bíróság a Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdése, valamint a 36/1994. (VI. 24.) AB. számú határozatra hivatkozva kifejtette, kiemelkedő alkotmányos érdek az állami és a helyi önkormányzati feladatokat ellátó szervek és személyek tevékenységének nyilvános bírálhatósága, valamint az, hogy a polgárok megalkuvás, félelem nélkül vehessenek részt a politikai és társadalmi folyamatokban, a közéletben. A sajtó a véleményalkotáshoz szükséges információszerzésnek, a véleménynyilvánításnak és véleményformálásnak kitüntetett fontosságú eszköze. Ugyanakkor utalt a sajtószabadságnak elsősorban külső, speciális jogintézményekben testet öltő korlátaira. Mindezekből arra következtetett, hogy a felperes által sérelmesnek talált kifejezések közül a „városi hatalom egyszemélyes urának tollbamondásával megegyező”, a „mindenen és mindenkin átgázoló hatalmi téboly”, a „gátlástalan hatalmaskodás”, illetve a „... városa a demokratikus Magyarország szegényfoltjává vált” szubjektív értéktartalmat hordozó kijelentések, olyan vélemények, amelyeket a közhatalom gyakorlásában résztvevő önkormányzatnak tűrnie kell. Tényállítást tartalmaz azonban az a szövegrészlet, amely a közpénzekre, elszámolatlan közpénzből finanszírozott demonstrációkra vonatkozik és nem nyert bizonyítást ezen kijelentés valós tartalma. A valótlan állítás alkalmas arra, hogy az érintett jóhírnevét sértse a közpénz visszaélésszerű felhasználását sugallva. A bíróság egyetértett azon felperesi érveléssel, amely szerint a cikkben a helyi hatalom kifejezés a szöveg egészéből is kiolvashatóan a helyi önkormányzatot jelenti, az olvasó számára annak tevékenységével kapcsolatosan fogalmaz meg negatív üzenetet. A II. r. alperes által írt cikk részben tudósítás arról, hogy a ... Város című lap nem közölte az MSZP helyi szervezetének képviselői által megfogalmazott írást és kifejezésre juttatta az erről alkotott véleményét. Jellegéből következően ismertetni kellett, hogy mi volt az, aminek közlését a helyi lap megtagadta és a más által szerkesztett válaszlevél tartalmazza a jogsértő tényállítást. A II. r. alperes így a híreszteléssel sértette a felperest, amit nem tett vitássá, hiszen a Békési Városi Bíróság végzését nem fellebbezte meg. Hivatkozott arra, hogy a büntetőbíróság határozata a polgári perben eljáró bíróságot annyiban köti, hogy a feljelentett a terhére rótt bűncselekményt elkövette. A jogvita elbírálása során nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az I. r. alperes közölte a város jegyzőjének válasziratát.

- 4 -

Mindezek alapján részben találta megalapozottnak a felperes jogsértés megállapítására irányuló keresetét és az I. r. alperest kötelezte elégtételadásra, a helyreigazításnak a hírportálon 15 napon belül történő megjelentetésére.

A részítélet ellen az I. és II. r. alperes élt fellebbezéssel, kérve annak megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását. Jogi érvelésük szerint az elsőfokú bíróság a II. r. alperessel szemben folyamatban volt büntetőeljárás eredményét helytelenül értékelte. A büntetőügyben eljáró bíróság ugyanis nem büntetést szabott ki, hanem intézkedést alkalmazott, vagyis nem állapította meg az újságíró bűnösségét, hanem az eljárást megszüntette. A polgári per bírósága ítéletében nem hivatkozhatott volna a büntetőeljárásra, illetve annak megállapításai a perbíróságot nem kötik. Az I. r. alperessel szemben pedig ilyen eljárás nem folyt. Az alpereseknek a megjelentetésről személyiségi jogot nem sértő véleményük volt, a perben szereplő cikk állításaival nem értettek egyet. A felperessel a szabad véleménynyilvánítás biztosítása érdekében nyomban felvették és tartották a kapcsolatot.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú részítélet helybenhagyását kérte. Előadása szerint a bíróság megalapozottan tett különbséget a jogkövetkezmények alkalmazása terén a véleménynyilvánítás, illetve a tényállítás között és az utóbbihoz kapcsolva a valós közlés követelményét támasztotta.

A fellebbezés **alaptalan.**

A személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a jogi személyekre is alkalmazni kell (Ptk. 75. § (2) bekezdés) és az önkormányzat az 1990. évi LXV. törvény 9. § (1) bekezdése értelmében jogi személynek minősül. Az elsőfokú bíróság által helyesen hivatkozott Ptk. 78. § (2) bekezdés szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. Híresztelésnek kell tekinteni más személy nyilatkozatának, állításának, tájékoztatásának a közlését, továbbítását, közreadását akkor is, ha híven közli más személy valótlan tényállítást tartalmazó nyilatkozatát (LB. Pf.426/1977.). Közömbös, hogy milyen műfajban valósul meg a jogsértés (pl. tájékoztatás, értékelő kommentár) és nincs jelentősége annak sem, hogy napilapban, folyóiratban vagy az internetes hírközlést felhasználva adják közre. A tudósító, újságíró azért vállal felelősséget, hogy az általa jegyzett cikk tartalma személyiségi jogot ne sértsen még akkor sem, ha mások által megfogalmazott válasziratot hoz nyilvánosságra.

A sajtónak a hiteles és pontos tájékoztatás a kötelessége (1986. évi II. törvény /Stv./ 2. § (1) bekezdés), amely az elektronikus hírközlésre is vonatkozik (2003. évi C. tv.) és ez a követelmény feltételezi, hogy más személyiségi jogát nyilvánvalóan sértő híresztelés közlésétől el kell zárkóznia. A sajtószabadság eszménye nem egyeztethető össze azzal, hogy más jogát sértő, valótlan közlésekről tájékoztassák a közvéleményt. A helyi önkormányzás a helyi közügyek intézésére, meghatározott feladatok ellátására, hatáskörök gyakorlására irányul, amely tevékenységet a helyi önkormányzat, mint szervezet látja el, tekintélyének megóvásához fontos közérdek

- 5 -

Pf.II.20.242/2008/4. szám

fűződik. Nem nyert bizonyítást azon alperesi híresztelés, hogy az önkormányzat közpénzekből finanszíroz demonstrációkat és részvételre utasítja a köztisztviselőket, családtagjaikat, civil szervezeteket (Pp. 164. § (1) bek.). Ez a szövegrészlet kételyeket ébreszthetett a választópolgároknál és alkalmas lehetett az önkormányzat jóhírnevének

csorbítására. Nincs jelentősége annak a fellebbezési előadásnak, hogy az I. és II. r. alperes a perben szereplő cikk tartalmával nem értettek egyet, „volt véleményük”. A jogsértés azzal valósult meg, hogy az I. r. alperes lehetővé tette az általa gondozott hírportálon az ismeret közzétételét, míg a II. r. alperes a tudósításába szerkesztette és az egész cikket ellátta névjegyével.

Alaptalan a fellebbezésnek a II. r. alperessel szemben lefolytatott büntetőeljárás következményeire történt hivatkozása. A Békési Városi Bíróság 5.B.129/2007/4. sorszámú végzésének indokolása szerint ugyanis a II. r. alperes elkövette a Btk. 179. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b/ pontja szerint minősülő nagy nyilvánosság előtt megvalósult rágalmozás vétségét, azonban a bíróság a legkisebb büntetés kiszabását, illetve a megrováson kívül más intézkedés alkalmazását szükségtelennek tartotta. A büntetőeljárás megszüntetésére a Be. 267. § (1) bekezdés h/ pontja alapján került sor a bűncselekmény súlyára figyelemmel és nem a Be. 267. § (1) bekezdés a/ pontja értelmében, amely akkor alkalmazható, ha a vád tárgyává tett cselekmény nem bűncselekmény. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletében megalapozottan hivatkozott a II. r. alperes kapcsán a Pp. 4. § (2) bekezdésében foglaltakra, azonban a személyiségi jogsértés megállapításának nem előfeltétele a büntetőeljárás kezdeményezése.

Az I. r. alperes, mint a weboldal alapítója és kiadója, jogosult és köteles az Stv. 7. és 8. §-a alapján meghatározni a kiadmány célját, jellegét, valamint irányvonalát és ellenőrizni a tartalmát, dönten a működtetésről. A bizonyítatlan híresztelés megjelentetéséért, a jogsértés elkövetéséért a II. r. alperessel együtt tartozik felelősséggel.

Mindezek alapján az ítélőtábla az elsőfokú bíróság részítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, utalva a Pp. 213. § (2) bekezdésére.

S z e g e d, 2008. október 1.

Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró

Dr. Hámosi Attila sk.
táblabíró

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.012/2009/3. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítélőtábla a Herjeczki Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Herjeczki János ügyvéd, 5700 Gyula, Béke sgt. 32/A.) által képviselt ... **VÁROS ÖNKORMÁNYZATA (címe)** alatti

székhelyű felperesnek - a Botos-Turák Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Botos Mihály ügyvéd, 5600 Békéscsaba, Andrásy út 10. I/2.) által képviselt **alperes neve (címe)** alatti székhelyű I. r. és **II.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos II. r. alperesek ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2008. november 24. napján kelt 5.P.20.025/2008/12. számú ítélete ellen az I. és a II. r. alperes 14. sorszám alatt benyújtott fellebbezése és a felperes Pf.II.20.012/2009/2. sorszám alatt benyújtott csatlakozó fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezését **részben megváltoztatja**, és a keresetet teljes egészében elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. és a II. r. alpereseknek személyenként 25.000-25.000.- (Huszonötezer-huszonötezer) Ft elsőfokú eljárási költséget.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. és a II. r. alpereseknek személyenként külön-külön 15.000-15.000.- (Tizenötezer-tizenötezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

A le nem rótt 18.000.- (Tizennyolcezer) Ft fellebbezési és 6.000.- (Hatezer) Ft csatlakozó fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

- 2 -

I N D O K O L Á S :

A Békés Megyei Bíróság - a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.242/2008/4. számú határozatával helybenhagyott - 5.P.20.025/2005/5. számú részítéletével megállapította, hogy az alperesek a ... portálon 2007. augusztus 22-én „A sajtószabadságról szóló sajátos sajtóháború ...-on” címmel megjelent írásban a felperes jóhírnevét megsértették azon állítással, hogy „közpénzből, elszámolatlan közpénzből finanszírozott demonstrációkon való részvételre utasítja a helyi hatalom az önkormányzati intézmények dolgozóit, azok családtagjait és a civil szervezeteket”. Kötelezte az I. r. alperest, hogy a részítélet rendelkező részének 15 napon belül történő közzétételével adjon elégtételt, ezt meghaladóan a további jogsértés megállapítására, elégtétel adására, illetve a jogsértéstől eltiltásra irányuló keresetet elutasította.

A folytatódó eljárásban az elsőfokú bíróság a felperes részítélettel el nem bírált 1.000.000.-Ft nem vagyoni kártérítés megfizetése iránt előterjesztett keresetét vizsgálta.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 300.000.-Ft nem vagyoni kártérítést, az ezt meghaladó keresetet elutasította. Rámutatott arra, hogy a polgári peres eljárás eszközeivel nem deríthető fel az, hogy a meghallgatott tanúk vallomása által alátámasztott, a városvezetéssel szemben kialakult és elmélyült bizalmatlanság mennyiben tulajdonítható a perbeli cikkben foglaltaknak. Ugyanakkor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes nem vagyoni kártérítési igényét megalapozza az tény, hogy a valótlannak bizonyult állítás alkalmas arra, hogy megkérdőjelezze az érintettek tisztességét a közpénzek felhasználása során. A nem vagyoni kártérítés összegének meghatározásakor figyelemmel volt arra, hogy a keresetben sérelmezett kijelentések tekintetében csak részben lehetett a jogsértést megállapítani, továbbá értékelte azt a körülményt, hogy a jogsértő tényállítást tartalmazó cikk tudósítás, amely műfajánál fogva mások kijelentésének az átvételét kell, hogy tartalmazza. Utalt arra is, hogy a megítélt nem vagyoni kárpótlás összege nem vezethet a kötelezett ellehetetlenítéséhez. Mindezek együttes értékelésével 300.000.-Ft-ot ítelt a jogsértés súlyával arányban állónak.

Az ítélet ellen az alperesek éltek fellebbezéssel, amelyben annak megváltoztatásával a nem vagyoni kártérítés iránti kereset teljes elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérték. Érvelésük szerint a felperes nem bizonyította nem vagyoni kára bekövetkeztét, a meghallgatott tanúk is csak általános és nem konkrét hátrányokról tudtak beszámolni. Kiemelték, nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az alperesek a másik fél véleményét ütköztették a sajtóorgánumban, a következtetések levonását az olvasókra bízta, maguk tényét nem állítottak. Az elsőfokú bíróságnak mérlegelnie kellett volna azt is, hogy az 1.000.000.-Ft-os kárigény a kifogásolt cikk egészével okozott jogsértésre vonatkozott, ehhez képest a jogerős részítélet azt csak kisebb mértékben találta jogsértőnek.

- 3 -

Pf.II.20.012/2009/3. szám

A felperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a nem vagyoni kártérítés összegének 500.000.-Ft-ra történő felemelését és az alperesek perköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a nem vagyoni kártérítés mértékének megállapításakor értékelendő az a körülmény, hogy a büntetőbíróság a tényállás alapját képező eset kapcsán nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozás vétségének elkövetésében megállapította a II. r. alperes bűnösségét. A cselekmény büntetőjogi súlya, továbbá az, hogy nagy nyilvánosság előtt valósult meg, megalapozza a követelését. Kiemelte, hogy a meghallgatott tanúk igazolták, hogy a cikk tartalma az embereket élenként foglalkoztatta, annak nyomán olyan fokú bizalmatlanság alakult ki bennük a felperessel szemben, amely indokolja a magasabb összegű kártérítés megállapítását.

Fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett rendelkezései tekintetében annak helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **alapos**, a csatlakozó fellebbezés **alaptalan**.

A másodfokú eljárásban az ítéletábrának abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperest a jogerős ítéletben megállapított jogsértéshez kapcsolódóan megilleti-e nem vagyoni kártérítés.

A Ptk. 84. § (1) bekezdés e/ pontja a személyiségi jogsértés szubjektív jogkövetkezményét szabályozza. Eszerint, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, a polgári jogi felelősség szabályai szerint követelhet kártérítést. Ebből következően a nem vagyoni kártérítés iránti igény is csak akkor megalapozott, ha a kártérítési felelősség Ptk. 339. § (1) bekezdésében írt általános feltételei, azaz a kár bekövetkezte, a jogellenes magatartás, a felróhatóság és az okozati összefüggés együttesen megvalósulnak. A nem vagyoni kártérítés célja a jogellenes magatartással okozati összefüggésben bekövetkezett hátrány kompenzálása. A bírói gyakorlat a hátrány alatt a társadalmi életben bekövetkezett károsult el lehetetlenülést, az emberi személyiség testi vagy lelki életminőségének hátrányos megváltozását érti. Nem vagyoni kára a jogi személynek is lehet. A jogi személyek esetében az immateriális kár azt a hátrányt jelenti, amely a jogi személyt - a törvény biztosította - szabad akarat-elhatározásában, tevékenység-kifejtésében akadályozza, vagy hátrányára megváltoztatja társadalmi megítélését.

Önmagában a jogellenes magatartás a nem vagyoni kárigényt nem alapozza meg, a károsultnak bizonyítania kell, hogy olyan hátrány érte azzal okozati összefüggésben, amelynek csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez a nem vagyoni kártérítés megítélése indokolt (EBH. 2000/302., BH. 2002. 24/II., BH. 2001/110., BH. 2001/12.).

A felperes ilyen hátrány bekövetkeztét igazolni nem tudta. Az elsőfokú bíróság is úgy foglalt állást ítéletében, hogy a lefolytatott tanúbizonyítás nem alkalmas annak megállapítására, hogy a felperessel szembeni bizalomvesztés a sérelmezett

- 4 -

tudósításra vezethető vissza. Nem ért egyet az ítéletábra az elsőfokú ítélet azon álláspontjával, miszerint az a körülmény, hogy a valótlan állítás alkalmas lehet a felperesre nézve negatív értékítélet kialakítására, megalapozza a nem vagyoni kárigényt. A Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében rámutatott arra, hogy a jogsértés lehetséges következménye önmagában nem minősül olyan hátránynak, amely a nem vagyoni kárpótlás megállapítását indokolná (BH. 2001/110/I.).

Mindezekre tekintettel, mivel a felperesnek nem sikerült azt bizonyítania, hogy az alperesek magatartásával okozati összefüggésben alakult ki hátrányos megítélése, megalapozatlan a nem vagyoni kártérítés iránti igénye.

Megjegyzí az ítéletábra, hogy a II. r. alperes az I. r. alperessel munkaviszonyban áll, a jogsértés elkövetése így a munkaviszonnyal összefüggésben történt. A személyhez fűződő jog megsértése esetén a Ptk. 84. § (1) bekezdése e/ pontja szerinti szubjektív

szankció alkalmazására a Ptk. rendelkezései, így a 348. § (1) bekezdésében írtak az irányadók. E szerint ha az alkalmazott a munkaviszonyával összefüggésben harmadik személynek kárt okoz, jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a károsulttal szemben a munkáltató felelős. Ebből következően a II. r. alperes kártérítés fizetésére a nem vagyoni hátrány bizonyítottsága esetén sem lenne kötelezhető (BH. 1997/579/I.).

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve megfellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben, a rendelkező részben foglaltak szerint - a perköltség viselésére is kiterjedően - megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

Az alperesek mind a saját fellebbezésük, mind pedig a felperesi csatlakozó fellebbezés tekintetében pernyertesek lettek, ezért az ítéletábra a felperest kötelezte az alperesek jogi képviselőjével I felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a/ pontja, (5) és (6) bekezdése, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított másodfokú perköltség a megfizetésére.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a felperes személyes illetékmentessége folytán (ltv. 5. § (1) bekezdés b/ pont) az ltv. 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. §-a alapján, a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az állam viseli.

S z e g e d, 2009. február 25.

Dr. Szeghő Katalin sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró